

Bildtet, og jeg antager derfor, at Meningen maa være, at Hundens Ejer skal yde Erstatning derfor.

Ændringsforslaget Nr. 16 behøver jeg ikke at omtale, det er en tilsvarende Bestemmelse som den under Nr. 12. — Ændringsforslag Nr. 17 har jeg heller ikke noget at erindre imod.

Saa kommer jeg til Ændringsforslaget under Nr. 18, det meget omdebatterede Spørgsmaal. Ændringsforslag Nr. 18 og Underændringsforslag Nr. 19 handle dels om Forbud mod Nattejagt og dels om Forbud mod Helligdagsjagt. Disse to Spørgsmaal stille sig jo ganske naturligt fra hinanden, og Bestemmelsen om Nattejagten har jeg egentlig ikke set nogen udtale sig stærkt imod. Det ærede Medlem, som havde Ordet umiddelbart før mig, det ærede Mindretal (N. Hansen), mente nok, at Nattejagt nu finder Sted under Forhold paa Fjorde; men det er efter min Mening den mest fordærvelige og grusomme Jagt, som eksisterer, og den vil jeg ikke have noget som helst imod at være med til at afskaffe. Enhver maa jo kunne sige sig selv, at denne maa foregaa aldeles i Blinde, og at den derfor maa være til Skade, det kan der ikke være Tvivl om. Vil man i Loven om Jagten ogsaa have det Synspunkt for Dje, at man ikke skal skade eller faare eller forulempe Dyrene ud over, hvad der er forsvareligt, saa maa man ikke holde paa den Slags Nattejagt. — Det ærede Medlem mente ogsaa, at det kunde volde økonomisk Skade at forbyde Folk f. Eks. at bortskyde Raadyr, naar de staa i Kornet om Natten, og mente, at de skulde kun staa der om Natten og ikke om Dagen. Det er en stor Bildfarelse. Jeg ved ikke andet, end at Naavildt staar i højt voksende Korn og Græs ligesaa hyppig om Dagen som om Natten. Bestemmelsen om Nattejagten antager jeg altsaa, at man let vil blive enig om at vedtage.

Derimod er der større Tvivl om Jagten paa Søn- og Helligdage, og Motiveringen deraf gaar jo ogsaa ud fra forskellige Forudsætninger. Det samme ærede Mindretal, som jeg nævnte, mente, at Lovgivningsmagten skulde ikke befatte sig med den Slags Ting, og mente, at det var et Indgreb i den personlige Frihed. Men det er jo saaledes, at Lovgivningsmagten har allerede befattet sig med denne Sag. De Herrer ville finde

i Loven af 7de April 1876 § 5, Loven om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage, en Bestemmelse, der gaar ud paa, at: „Til den i § 1 angivne Tid“ — det vil sige: i Kirketiden, altsaa fra Kl. 9—4 — „maa der ikke afholdes offentlige Forlystelser, eller overhovedet støjende Dvæler eller Foretagender finde Sted, derunder indbefattet Væddeløb, Klappjagt og Jagt i Selskaber“. Altsaa ganske sikkert er i Kirketiden ikke al Jagt forbudt, men Klappjagt og Jagt i Selskaber. Det Udtryk „Jagt i Selskaber“ er for Resten et temmelig elastisk Begreb. Man kan saaledes med Føje sige, at Lovgivningsmagten har taget Stilling til dette Spørgsmaal, for saa vidt vedkommer Freden paa Folkekirkens Søn- og Helligdage. Jeg ser egentlig ikke rettere, end at man med denne Motivering ikke kan komme videre end til at forbyde foruden Jagt i Selskaber ogsaa al anden Jagt under Kirketiden, men intet videre. Men det her foreslaede tror jeg kunde motiveres paa en anden Maade, og jeg tror, med Føje. Det er ganske sikkert, at for Knybshytter vil det være en meget haard Bestemmelse — jeg ved meget godt, og det kan jeg give Ret i, at der selvfølgelig er mange andre, der gaa paa Jagt om Søndagen, og saa gode Sægere og Sægere, der ere fuldt berettigede til at jage. Men det er et stort Spørgsmaal, om ikke disse virkelig gode Sægere, der interessere sig for Jagten, og ganske særlig Lodsejerne, ville være ganske vel tjente med et Forbud mod Søndagsjagten, netop som en Fredningsbestemmelse, og om ikke Bildtet, hvis man vil tage denne Faktor med i Beregning, vil være tjent dermed. Thi det er sikkert, at Søndagsjagen er langt mere ødelæggende for Bildtet end al anden Jagt. Begrebet „Søndagsjæger“ er jo ikke ubekendt, det er ikke min Mening, at enhver, som gaar paa Jagt om Søndagen, gaar ind under dette Begreb, men det er klart, at mange af dem, der gaa paa Jagt om Søndagen, ere ganske ukendte med Brugen af Skydevaaben og derfor mere betragte Jagten paa denne Dag som en Slags Skydeøvelse. Af den Grund anskydes Dyr i et langt større Omfang paa denne Dag end om Hverdagen; det synes jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om. Hvis man altsaa vil motivere dette Forslag med, at det vil medføre en bedre Fredning af Bildtet, saa vil man maaste nok opnaa